

Euthym.

D. Ambros. Alb. Mag. Joan. 8. Joan. 10.

Probabilior sententia.

D. Cyril. 5. Causa interrogacionis. Tit. Bo. ir. Vict. Ant. Theophyl.

5. d. Lucas.

Calvinus.

Text. cum Christo erant; qualis eras hic, qui demones eiciebat; non enim omnes ad omnia ordinare se habebant: Euthymius hic inquit; Quidam eorum, qui crederant: gloria amore capis imitabantur Apostolos: per invocationem nominis Christi expellebant demones: non sequebantur tamen propter continentiam, & asperum vivendi modum ipsorum: Similiter D. Ambros. in cap. 9. Lucæ hic Alb. Mag. hic, & probatur: quia, ut constat ex Joanne 8. n. 29. Hæc eo loquente multis crediderunt in eum: Et Joan. 10. num. 42. iterum dicitur, Multi crediderunt in eum: Ergo præter Apostolos, qui Christum sequebantur, alii multi erant credentes in Christum: Secundò, & quæ magis me movet in hanc sententiam; quia Christus D. talia miracula facta ab illo homine approbavit, ut patet ex numero sequenti: Et ait ad illos Jesus: nolite prohibere: Ergo si ille homo illud miraculum esset operatus ex malo sine, vanitatis, vel lucri; nunquam totius veritatis magister approbasset; sed potius rejecisset; & inde hæc sententia mihi videtur probabilior; quia multi credebant in Christum, licet ei non adhærent, nec ipsum sequerentur; quia abhorrebant summam illam paupertatem, & abdicationem omnium rerum cum summo contemptu omnium temporalium: & etiam modò nec omnes volunt sequi Christum per religionis statum, ait Lyra.

Causa interrogacionis existit, ut tradit noster D. Cyrillus in Caten. Luc. 9. Quia tradiderat Saluator potestatem Apostolis, ut spiritus immundos eicerent; putarent illi alteri, quam sibi solis licere concessam gerere dignitatem: Ita ibidem ad idem cap. 9. Luc. Titus Bostrenf. & hic Victor Antioch. Theophylact. & alii. Tamen hæc potestas data Apostolis à Christo, fuit etiam data eorum cooperantibus, ac successoribus ut discipulis Christi, & aliis Sanctis.

Joannes interrogat nomine omnium Apostolorum, ut patet ex responsione Christi: Dixit ad illos: ut habet D. Lucas: Cum Apostoli agnovissent, quòd Christus D. dedisset illis potestatem ejiendi dæmonia, eum prohibuerunt. Calvinus ait: ex invidia; sed ex zelo nominis Christi, vera est sententia: & interrogant prudentissimè, an rectè fecissent, & quomodo se debeant habere; cum viderint talia miracula, an forte sint prohibenda ab eis, vel non.

QUÆSTIO II.

Quare Christus D. vult ut non prohibeatur ille, qui faciebat miracula?

6. Text.

Græcus. Ethiopie, d. Luc. 9.

Audita interrogacione Joannis, Jesus ait: Nolite prohibere eum: nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo, & possit cito malè loqui de me: Græcus: Qui possit facile malum dicere mihi, Pergit Textus D. Marc. Qui non est adversum vos, pro vobis est: Ethiopie: Quia si non fuit contra vos, amicus vester est: Ferè similia habet D. Lucas 9. n. 10.

Cum Josue vidiisset Eldad, & Madad prophetizantes, & vellet eos prohibere, tanquam si gloriæ Moysis officerent, eo quòd à Moyses

spiritum prophetiæ non accepissent, restitit Moyses dicens: Quid amularis pro me? Quis tribuat ut omnis populus prophetet, & ei dei Dominus spiritum suum: Num 11. n. 29. Hæc enim est Charitas Spiritus sancti, & Charitas Christi Domini, quæ in omnes omnia bona sua diffundit, ac dilatat eosque condecorat, ac nobilitat, nulli invidet, ac æmulatur, sed omnibus congaudet. 1. Cor. 13.

Respondet Christus suis Apostolis: Nolite eos prohibere; quia opus bonum operatur, & mihi maxime honorificum, ut inde agnoscant omnes virtutem mei nominis: cum illius invocatione dæmones expellantur: Inde mandat; Nolite prohibere: Beda; In quo docet neminem à bono, quòd ex parte habet, esse arcendum, sed ad hoc potius quòd nondum habet, esse provocandum. Et quòd per tales, qui ipsum publicè non sequebantur in nomine Christi dæmonia eicerent, maxime gloriosum erat ipsi Christo D. ad refutandam malignantium impietatem, qui dicebant, quòd ipse dæmonium habebat; & in Belzebul eiciebat dæmonia; quæ calumnia exinde apertè convincebatur esse falsa, cum solum nomen ejus invocatum dæmones destrueret, & expelleret.

Alteram rationem, etiam assignat Christus, cur ille non sit prohibendus? Quia qui non est adversum vos, pro vobis est. Ac si dicat Christus, qui in nomine meo dæmonia eicit, meum, ac vestrum negotium facit; pro meâ, ac vestrà causâ stat: nam totum nostrum negotium est publicare, ac manifestare virtutem nominis mei; hoc autem faciunt, qui in nomine meo dæmonia eiciunt; Ergo non sunt vobis contrarii in ipso opere, ac proinde non sunt prohibendi.

Objicit in præsentem Luc. 9. D. Ambrosius, quòd hæc verba, Qui enim non est adversum vos, pro vobis est, videantur contraria illis dictis à Christo D. Matth. 12. num. 25. Luc. 11. num. 17. Qui non est mecum, contra me est, quia illi, qui eiciebant dæmonia non erant cum Christo, ac Apostolis: Ergo videtur, quòd erant adversus eum. Respondeo, quòd illa erant duo proverbialia, quibus Dominus in diversis locis usus est, & inter se habent eundem sensum: Qui non est adversum vos: in opere, quòd perpetratur, ut erant isti, qui in nomine Christi eiciebant, Pro vobis est, vestræ intentioni, ac affectui operantur. Qui non est mecum: in opere, nempe, quòd ego facio, contra me est, Hi autem ejicientes dæmonia erant cum Christo, cum ex tali opere nomen Christi exaltaretur, ac sublimaretur; Ergo non erant contra Christum, ac Apostolos, sed vobis.

In Inferno Vermes.

QUÆSTIO III.

Quare dum Christus D. agit de penis Inferni, non solum de igne, sed etiam de vermibus facit mentionem?

Tripliciter in præsentem hîc dum de penis inferni agit, Christus repetit; Ubi vermibus eorum

Num. it. Charitas ad omnes se extendit.

8.

Beda.

Valde honorari cum Christo, quòd illi dæmonia eicerent in nomine Christi.

9.

10. Satisfit cuiusdam objectioni.

Matth. 12. Luc. 11.

D. Ambros.

Text.

12. Calvinus.

Prima sententia.

D. Hieron. Procopius. D. Ambros. D. August. Janfenius. Thom. Soto.

13. Vera sententia.

D. August. D. Basil. Cyril. Innocent. III. D. Prosper. D. Gregor. D. Chryso. D. Anselm. Theophyl. Euthym. Serarius. Cornelius. Sanchez.

14. Primum argumentum.

D. August.

15. Itai. 66.

Ecclesi. 7.

Judith. 16.

Confirmatur vestra sententia, & refellitur objectio.

eorum non moritur, & ignis non exinguitur, n. 44. 46 & 48. Ex quo inquirendum est, an in Inferno præter ignem, sint etiam vermes horribiles, ac horrendi, mordaces, & torquentes.

Calvinus lib. 3. Institut. 2. §. 12. Sicut ignem inferni tropicè accipit, ut nihil sit aliud, quàm ipsa Dei indignatio apprehensa à damnatis: ita consequenter accipit tropicè vermes: Multi, & graves Catholici, licet concedant in inferno verum, & proprium ignem, vermes verò tropicè accipiunt, dicuntque esse illum intimum dolorem, qui tanquam vermis corrodit, proveniens ex putredine peccati dilacerans animam, ac vehementer torquens ex supernâ felicitate amissa, quam facile poterant consequi, ut à tantâ miserâ effugerent. Videntur stare pro hæc sententiâ D. Hieronymus, & Procopius ad Isaiam 66. n. 24. D. Ambrosius lib. 7. in cap. 14. Luc. citatur etiam D. August. lib. 20. de Civitate cap. 21. Janfenius in sua Concordia cap. 71. D. Thomas in 4. d. 50. q. 2. art. 3. ad 1. & 2. Soto, & alii.

Simpliciter tamen dicendum, quòd in inferno vermes sint terribiles, ac horrendi, & festidissimi, sicut & naturaliter Salamandra, & pyrausta vivunt igne, qui terribiliter, ac omni dicro & saevo modo torquent, ac corrodunt damnatos; quam sententiam expressè tenent D. Augustinus lib. 21. de Civit. cap. 9. D. Basilus in Psalm. 33 ad illa verba: Timorem Domini docebo vos: Nolter D. Cyrillus Orat. de exitu animæ. Innocentius Pontif. xiii. de Contempt. Mundi cap. 21. D. Prosper. lib. 3. de Vita Contemplativa. D. Anselmus in Lucidario. D. Greg. Magn. D. Chryso. Theophylact. Euthym. & alii multi quos citant, & sequuntur Serarius in Judith. cap. 16. q. 2. Cornelius, Sanchez ad c. 66. Isaiæ. num. 24.

Probatur, primò hæc sententia ex citato loco Isaiæ, ubi ait Propheta loquens de damnatis: Vermis eorum non morietur: & tripliciter hoc hic repetit Christus Dominus. Vermis eorum non morietur, & ignis non exinguitur: ergo sicut in inferno verus & proprius ignis intelligitur, sic & vermis proprius, & verus intelligitur, juxta regulam S. Augustini, ac aliorum Patrum, & Theologorum; quòd verba Sacræ Scripturæ proprie sint intelligenda, & non tropicè, nisi cogat aliqua absurditas sententiæ. Et confirmitur, quia Beati in cœlesti patriâ habent omnia, quæ pertinent ad suavem oblectationem, ac jucunditatem sensuum; ut dixi tom. 2. in Apocalyp. c. 21. q. 16. ergo è contra in damnatis datur omnis pœna sensus, ignis, sulphur, fœtor, horribiles visiones, & crudeles vermium morsus.

Probatur secundò ex Sacrà Scripturâ, ait Isaias citato loco cap. 66. n. 24. Videbunt cadavera virorum, qui prævaricati sunt in me; vermis eorum non morietur, & ignis eorum non exinguitur: Ecclesiast. 7. num. 19. ait: Vindicta carnis impii ignis, & vermis. Judith. 16. num. 21. ait: Dabit ignem, & vermes in carnes eorum: ergo vermes erunt in corpore, seu cadavere, ut ait Isaias, in carnibus; ut inquit Ecclesiasticus, & Judith; ergo non in phantasia, vel consideratione, seu imaginatione. Nec valet aliquorum responsio, quòd vermes dabuntur in cadavere, & carne in sepulchro, sed contra. In citatis locis dicitur, quòd dabuntur ignis, & vermis in

carpe: ergo sicut ignis est in inferno, sic & vermis, & quòd vermis sit in sepulchro, & cadavere, non est aliquid peculiare damnatis, nam etiam vermis est in cadavere, ac sepulchro multorum iustorum: ergo Scriptura loquitur de damnatis in inferno.

Moraliter per Vermem intelligitur conscientie morsus; qui ut crudeles vermes eam mordet, ac corrodit; pro quo pulchrè Innocentius Tertius citato loco. Vermis, ait, conscientia tripliciter, lacerabit, affliget memoria, sera turbabit penitentia, torquetur angustia: venient in cogitationem peccatorum suorum timidi, Sap. 5. Cum in genere turbaione recogitant, que cum nimia delectatione gesserunt, ac stimulus memoria pungat ad nam, quos aculeus nequitia stimularit ad culpam, & hæc est angustia, quæ crudeliter torquet, & nunquam cessat, ut corrodât memoria eorum, quæ cum tantâ delectatione gessit, & torquetur sera penitentia eorum quæ gessit, & torquetur aculeis eorum, quæ fuerunt fomenta ad culpam; ferè similiter Victor. Antioch. hoc loco in Marcum.

Scribit D. Lucas 16. n. 19. Erat quidam dives, qui induebatur purpura, & bysso, & epulabatur quotidie splendide; & erat quidam mendiculus nomine Lazarus, qui facebat ad sanuam ejus ulceribus plenus, & c. Quinam horum duriorem vitam habebat: an ille qui ulceribus erat plenus, & vermibus exterius corporis corrofus: qui purpura, bysso induebatur, & epulabatur splendide? In illo multi vermes, & ulcera videbantur, in hoc verò nihil aliud apparebat, nisi purpura & bysso, ac delicatæ epulæ. Tamen in hoc, divitiæ erant morsus mala conscientie, qui crudeliter mordent, & torquent, & miserabiliorem, ac duriorum reddunt illius vitam, quam qui vermes, ac ulcera in corpore patitur. D. Chryso. homil. 2. de Lazaro: Ne mihi dixeris illum mensâ sumptuosâ frui, vesibus circumdari sericis: sed explica mihi istius conscientiam, & videbis intus gravem peccatorum tumultum, ingentem merum, tempestatem, turbationem, Viabis velut in curia mentem ad thronum conscientia confedisse regalem, & tanquam judicem sedentem, cogitationes loco carnicium adhibentem, latera conscientia radentem singulis.

QUÆSTIO IV.

Quare Christus D. ad habendam pacem sal habere commendat suis Apostolis?

In ultimo versu istius Capituli num 50. ait Christus: Habere inter vos sal, & pacem habere inter vos: Arabicus; & concordet alter versum cum altero; Ethiopie: Quarite inter vos, qui pacem habeatis: Quam sententiam peculiariter refert Marcus, peculiariter est inquirendum à nobis, quare Christus hoc suis Apostolis dixisset.

Ad quòd respondeo secundum sensum literalem facti Apostoli, ut patet ex hoc capite num. 34. Disputaverant, quis eorum major esset quam contentionem Christus D. refutat ut inu-

16. Innocent. III.

Vermis conscientia manum: xim: carum: que.

Vict. Ant.

Luc. 16.

Crudeli or vermibus conscientia quo qui exter us corrodit core pus.

D. Chryso.

18. Textus. Arabicus. Ethiopie.

19.

